

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 7Tos/7/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7517010357
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 02. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslav Osif
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2018:7517010357.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach, v senáte zloženom z predsedu JUDr. Miroslava Osifa a sudcov JUDr. Ladislava Tomčovčíka a JUDr. Margaréty Jurkovej Žoldákovovej, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 8. februára 2018, v trestnej veci proti T. V., odsúdeného pre trestný čin vraždy podľa § 219 ods.1 Tr.zák. Českej republiky a iné, o sťažnosti okresného prokurátora proti uzneseniu Okresného súdu Košice - okolie zo dňa 2.10.2017 sp.zn. 3Nt/10/2017 takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr.por. z a m i e t a sťažnosť okresného prokurátora.

odôvodnenie:

Okresný súd Košice - okolie uznesením zo dňa 2.10.2017 sp.zn. 3Nt/10/2017 podľa § 411 ods.1 Tr.por., § 9 ods.2, ods.4 písm.a/ Zák. č. 475/2005 Z.z. v znení neskorších predpisov odsúdeného T. V., nar. X.X.XXXX preradil na ďalší výkon trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený rozsudkom Krajského súdu v Ostrave sp.zn. 28T 15/2008 zo dňa 7.11.2008 v spojení s uznesením Vrchného súdu v Olomouci sp.zn. 2To 125/2008 zo dňa 10.2.2009 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Košiciach sp.zn. Ntc 17/2009 (správne malo byť uvedené Ntc 13/2009) zo dňa 2.7.2009 v spojení s uznesením Okresného súdu v Trenčíne sp.zn. 4Nt 65/2014 zo dňa 17.9.2014, z ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

V zákonom stanovenej lehote proti tomuto rozhodnutiu podal sťažnosť okresný prokurátor, ktorý v prvom rade poukázal na osobu odsúdeného T. V. a závažnosť jeho protiprávneho konania, t.j. že sa dopustil trestného činu vraždy, s ktorými zákon spája nielen uloženie vysokého trestu odňatia slobody, ale aj zaradenie takejto osoby pre výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s maximálnym stupňom stráženia. Zároveň poukázal, že v minulosti už došlo k jeho preradeniu z ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa názoru sťažovateľa pri skúmaní podmienok na preradenie odsúdeného do miernejšieho výkonu trestu odňatia slobody je potrebné vždy prihliadať na rozdiely medzi jednotlivými ústavmi na výkon trestu odňatia slobody. V ústave na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia má odsúdený najvoľnejší režim výkonu trestu odňatia slobody. Osoba odsúdeného T. V. predovšetkým jeho predchádzajúce odsúdenia, ako aj odsúdenie, pre ktoré je teraz vo výkone trestu odňatia slobody, podľa názoru sťažovateľa nedáva záruku, že preradením odsúdeného na výkon trestu do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia takéto preradenie splní svoj výchovný účel.

Sťažovateľ navyše poukázal na resocializačnú prognózu odsúdeného T. V., ktorá je menej priaznivá a riziko sociálneho zlyhania je stredné. Táto skutočnosť mala mať podstatný vplyv na rozhodnutie súdu, ktorú skutočnosť ale okresný súd náležitým spôsobom nevyhodnotil.

Samotná skutočnosť, že sa u odsúdeného T. V. darí realizovať program zaobchádzania v strednom stupni stráženia, ešte sama osebe neznamená, že je daný dôvod na jeho preradenie do ústavu s najmiernejším stupňom stráženia.

Rozhodnutie okresného súdu vzhľadom na vyššie uvádzané skutočnosti preto sťažovateľ považuje za predčasné, navyše nedostatočne odôvodnené, a tým aj za rozhodnutie arbitrárne.

Z vyššie uvedených dôvodov preto sťažovateľ navrhol napadnuté rozhodnutie okresného súdu zrušiť a žiadosť odsúdeného T. V. o jeho preradenie do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia zamietnuť.

Na podklade sťažnosti okresného prokurátora krajský súd podľa § 192 ods.1 Tr.por. ako nadriadený orgán pri rozhodovaní o sťažnosti preskúmal správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, ako aj konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia a zistil, že sťažnosť nie je dôvodná.

Preskúmaním napadnutého rozhodnutia a konania mu predchádzajúceho nadriadený krajský súd zistil rovnako, ako na to poukazuje v dôvodoch napadnutého rozhodnutia okresný súd, že odsúdený T. V. na území Slovenskej republiky vykonáva trest odňatia slobody, ktorý mu bol pôvodne uložený cudzozemským súdom, a to rozsudkom Krajského súdu v Ostrave sp.zn. 28T 15/2008 zo dňa 7.11.2008, v spojení s uznesením Vrchného súdu v Olomouci sp.zn. 2To 125/2008 zo dňa 10.2.2009, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Košiciach sp.zn. Ntc 13/2009 zo dňa 2.7.2009. Vyššie uvádzanými rozhodnutiami mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 12 rokov a pre výkon trestu odňatia slobody bol zaradený do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť na území Slovenskej republiky dňa 14.8.2009.

Uznesením Okresného súdu Trenčín zo dňa 17.9.2014 sp.zn. 4Nt/65/2014 bol odsúdený T. V. bol podľa § 411 ods.1 Tr.por. a § 9 ods.2, ods.4 písm.a/ zák.č. 475/2005 Z.z. v znení neskorších predpisov preradený na ďalší výkon trestu odňatia slobody z ústavu na výkon trestu odňatia slobody z maximálneho stupňa stráženia do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 17.9.2014. Správne v dôvodoch napadnutého rozhodnutia okresný súd poukázal na celkovú genézu výkonu trestu odňatia slobody odsúdeným T. V. na území Slovenskej republiky.

K argumentom sťažovateľa nadriadený krajský súd považuje za nutné zdôrazniť, že vzhľadom na ním uvádzané argumenty, by v praxi vôbec neprichádzalo do úvahy preradenie ktoréhokoľvek odsúdeného do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s miernejším stupňom stráženia. Správne okresný súd v písomných dôvodoch svojho rozhodnutia poukázal na dôkazy, na podklade ktorých dospel k záveru, že sú nielen splnené formálno-právne podmienky pre pozitívne rozhodnutie o návrhu odsúdeného T. V. na jeho preradenie do ústavu na výkon trestu s miernejším stupňom stráženia, ale aj materiálne podmienky. V tomto smere nadriadený krajský súd poukazuje na vyčerpávajúce argumenty uvedené v dôvodoch napadnutého rozhodnutia, ktoré si v celom rozsahu osvojuje a ničím viac nedopĺňa.

Nadriadený krajský súd vzhľadom na argumenty sťažovateľa považuje za nutné zdôrazniť, že úlohou trestu odňatia slobody okrem iného je, prispieť počas výkonu trestu odňatia slobody k uľahčeniu jeho nápravy, a to aj vzhľadom na jeho rodinné a sociálne väzby, tak ako na to poukázal okresný súd. Navyše v prípade zlyhania odsúdeného T. V. počas výkonu zvyšku trestu odňatia slobody v ústave s minimálnym stupňom stráženia, nič nebude brániť súdu, aby bolo rozhodnuté aj v jeho neprospech o jeho preradení do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s prísnejším stupňom stráženia.

Záverom nadriadený krajský súd poukazuje na zrejmu nesprávnosť v písomnom vyhotovení napadnutého rozhodnutia, a to nesprávne uvedenú spisovú značku rozhodnutia Krajského súdu v Košiciach, ktorý rozsudkom dňa 2.7.2009 rozhodol o uznaní rozhodnutia cudzozemských súdov na území Slovenskej republiky. Túto písársku chybu bude potrebné zákonným postupom rozhodnutím okresného súdu napraviť.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.